

Balczó András: Isten irányítja életemet

A szűnyogzümögés nem oroszlanüvöltés!

Neve elsősorban a középkorúak és az idősebbek számára jelent különösen sokat. Balczó András először sportolónak kápráztatta el a világot. S nemcsak a minden mércével mérve is tekintélyt parancsoló sikerlistájával. Balczó ugyanis olimpiai és világ bajnoki aranyérmei mellett legalább annyira érdekes, figyelemre méltó, sokak számára pedig példakép volt, mint ember.

Minden idők egyik legeredményesebb magyar sportolója — akinek győzelmeiért a fél ország izgult — ma visszavonultan él Budakeszin. Feleségével, a müncheni olimpián 4. helyet szerzett egykori tornász nővel, Császár Mónikával nevelik tíz gyermeküket. A külvilággal való kapcsolattartás jószerivel egyetlen le-

hetőségét azok a találkozók jelentik, amelyekre a meghívást Balczó eddig mindig elfogadta; a napokban éppen Zsámbékon említette a Katolikus Tanítóképző diákjaival volt összejövetelén, hogy eddig mintegy nyolcszáz alkalommal állt hallgatói elé a megnyilatkozás szándékával.

— Ha több ember előtt mondok valamit, úgy a mondandómnak még inkább őszintének kell lennie — fogalmazta meg előljáróban ars poeticáját Balczó, nyilvánosan is elvetve a lavírozó-latolgató megnyilatkozásokat. — Kettesbe hajló közepesre érettségiztem Nyíregyházán úgy, hogy nem különösebben érdekelt a tanulás. Az érettségi reggelén fél nyolckor még az ágyban voltam, s kedvenc macskámmal játszottam.

Bandika — ahogy őt szülei becézték — egyéves koráig tizenegyszer esett le ágyról, asztalról, de nem azért kellett az érettségi után tetőtisztítónak, bádogosinasnak, majd irodaiműszerész-tanulónak elszegődnie. Az ok nagyon egyszerű: mindenképpen öttusázó akart lenni, így Csepelre kerülve az edzések mellett ezeket a munkákat kellett végeznie. Az 1960-as, római olimpián egyéniben 4., csapatban pedig első volt, ám csak 1962-től nem kellett bejárnia a munkahelyére.

— Egészen más világ volt akkoriban, mások voltak a viszonylatok önmagunkkal, másokkal, a pénzrel való kapcsolatainkban — hangsúlyozta. — Bármily furcsa, de azt kell mondanom: jobban tetszett az a világ, mint a mostani.

A mostani világ, amelyhez néhány tárgyszerű mondatnál közelített, szinte átugorva az élsportban töltött majd másfél évtizedet.

— Amikor 1973-ban végleg visszavonultam, komolyan felmerült annak a lehetősége, hogy külföldre menjek. Itthon a hatvanas évek elejétől önedző voltam, így bőven lett volna mit átadnom a kanadaiaknak. Végül azonban úgy döntöttem: nem megyek sehova, itthon próbálom meg hasznosítani magamat.

Balczó András így lett technikai vezető volt klubjánál, a Csepelnél. Az akkori időkben tudom, egyik legfőbb feladata az volt, hogy a megfelelő mennyiségű löszert biztosítsa a szakosztály versenyzőinek. Közben megszerezte a vívó- és az öttusa-szakadói képesítést; e két diploma akkoriban kizárólag neki volt a birtokában.

— Miután nem titkoltan arra vártam, hogy én lehessenek a szövetségi kapitány, jókora meglepetéssel olvastam egy napon a Nép-

sportban, hogy még csak meg sem kérdeztek a döntés előtt — mesélte. — A sokk után egy évig állás nélkül voltam, majd 1977 végén megpályáztam az Országos Lófelügyelőség által kiírt belovagló munkakört. Ötven lóval foglalkoztam, amelyeket az öttusázáshoz kellett előkészítenem. Maradtam hát a sportág közelében, még annak árán is, hogy portás voltam ott, ahol igazgatónak kellett volna lennem.

Bár főhősünk újabb hat évet töltött a sportág iránti alázat jegyében, mégis visszatérőben azt hangoztatták „jóakarói”, hogy nincs elég kompromisszumkészség benne.

— 1977 tavaszán Kósa Ferenc földim hat felvételi napon elkészítette a *Küldetés* című filmet. Ez az esemény fordulatot hozott az életemben. Korábban ugyanis úgy éreztem, nincs modanivalóm, ezért jószerivel kerültem az embereket. A film elkészülte és bemutatása után viszont minden megváltozott, szívesen megnyilatkoztam mindenütt, ahova hívtak. Vagy kétszáz ilyen alkalommal Kósa Ferencel együtt vállaltuk a nyilvánosságot.

Balczó hangsúlyozottan eleventette fel azt a momentumot, amely későbbi életére meghatározó volt. Ez pedig a Kósa Ferenc által felvetett kérdés, amely így hangzott el a filmben: „Mitől várod az életed elrendeződését?”

— Naprakészen tudom, 1976. június 23-án, az első gyermekem születése napján világosodott meg ben-

nem a lényeg, amit érzem, hogy ki is kell mondanom — emlékezett. — „Majd az Isten elrendezi” — válaszoltam. — Amikor ezt kimondtam, megkönnyebbültem, s később bármiről könnyen tudtam beszélni. Az Isten válaszolt nekem: „Te vállaltál, én is a magaménak vallalak” — hallottam. — Azóta irányítja az életemet: bár kétségtelen, hogy másként, mint ahogy én azt elképzeltem, de egyben jobban is!

Az egykori bajnok nyomtatékosította, hogy sokáig ő maga is tagadta Isten létét, ám 1962-ben, amikor hírét vette édesapja halálának, mintegy varázsütésre elfogadta azt, hogy a Teremtő igenis van, létezik.

A másik ilyen, kiugróan emlékezetes eseménye az életemnek 1978 novemberében esett meg — idézte a történéseket. — Ekkor egy templomban voltam, ahol egy vendégprédikátor beszélt, majd felszólította a hallgatókat: „Aki végleges szerződést akar kötni Jézussal, az jöjjön ki!” Sírással küszködtem, ám végül mégis kimentem, mert éreztem, hogy egyfajta nyilvánosság előtt is el kell vállalnia ez embernek az ilyen, életét meghatározó döntését. Egyfajta szellemi státusváltás következett be nálam akkor, s ez így van jól.

Egy nagy ugrással a legutóbbi időkbe repítette ezután Balczó András hallgatóit. Elmondta például, hogy egyáltalán nem értett egyet az 1992 decemberében elfogadott abortusztilóval, s amikor ezt a Magyarok Világszövetségének elnökségi tagjaként nehezményezte, gondolataival harmadmagával maradt a testületben, ahonnan ezt követően kilépett.

— Nem lenne taktikus dolog tiltakozni — mondták az engem csitítók, én viszont nem szeretem a langyos dolgokat. A szűnyogzümögést nem szabad összekevernem az oroszlanüvöltéssel! Ezért sem vállalom egyetlen párt felkérését arra, hogy kapcsolódjak be a politikai életbe. Én csak belső indíttatásra, az Isten irányításával akarok cselekedni — fejezte be a beszélgetést Balczó András.

Kép és szöveg: Jocha Károly

A DVSC női kézilabdázói csak statisztáltak Menetel a Ferencváros

Ha van női kézilabdában rangadó, akkor a bajnoki tabella első és második helyezettjének, a *Spectrum-Ferencvárosnak* és a *Symphonia-Debreceni VSC-nek* az összecsapása mindenképpen megérdemli ezt a megkülönböztetést. Látszott ez az érdeklődésben is, szombaton délelben ugyanis *abszolút telt ház* volt az *Elektromos* egyre nagyobb népszerűségnek örvendő, Népfürdő utcai csarnokában. (Mint ismeretes, a házigazda Elektromoson kívül a ferencvárosi nők, illetve a teremgondokkal küzdő Hort SE férfieggyüttese is itt szerepel újabban.)

A rangadó azután inkább izgalmasra, mint színvonalasra sikerült. A várakozással ellentétben ugyanis a debreceniek egyetlen percre sem jelentettek komoly veszélyt a zöld-fehérekre, akik az első perctől kezdve magukhoz ragadták az irányítást, s biztosan vezetve szerezték meg a két pontot. A 19-14 (13-7) arányú Fradi-siker létrejöttében döntő szere-

pet játszott az a különbség, hogy amíg a fővárosiak igazi csapatjátékot vonultattak fel, addig a debrecenieknél ezt nem lehetett látni. *Elsődleges erősségük, a védekezés is csődöt mondott*, hiszen a mások szinte „átjárhatatlan” *Kató, Lajterné, Csapó* hármas most — elsősorban a nyurga *Farkas Ágnes* számára — nem jelentett különös gondot. Támadásban pedig csak *Csapó* vállalta a kemény ütközéseket a góllövés érdekében. A zöld-fehérekkel ezzel szemben a *Tóth, Kökény, Pádár, Farkas* belső négyes összjátékra törekedve, mindig gólvészelyt tudott teremteni Szopóczy kapujánál, aki kitűnő védéseivel csak a vereség arányát tudta csökkenteni.

A meccs lefújása után *Németh András* éppen a DVSC kapusának kitűnő teljesítményét emelte ki, s csak ezután dicsérte saját játékosait. *Komáromi Ákos* szerint is minden tekintetben jobb volt a Spectrum-Ferencváros, s ez lehet a győztesek legnagyobb dicsérete. **J. K.**

Laczkó bravúrközelben

A hét végén megrendezett, immár 77. asztalitenisz országos bajnokságon férfi egyéniben a ceglédi *Laczkó Tamás* nagyszerű győzelmet aratott az EB-aspiráns malévos *Pátsy Ferenc* ellen. Ezt követően kis híján a negyedik országos bajnoki címért harcba szállt *Németh Károly* (Postás) ellen is meglepetést okozhatott volna, ám a címvédő *Németh* kivételes akaraterejének köszönhetően jutott a legjobb nyolc közé.

Totóeredmények

1. Cagliari—Piacenza	2-0 1
2. Cremonese—Roma	1-1 x
3. Intern.—Napoli	0-0 x
4. Torino—Juventus	1-1 x
5. Foggia—Parma	3-2 1
6. Lazio—Milan	0-1 2
7. Lecce—Udinese	1-0 1
8. Reggiana—Genoa	1-1 x
9. Ascoli—Cesena	1-0 1
10. Brescia—Fiorentina	3-1 1
11. Monza—Verona	0-0 x
12. Pisa—Cosenza	3-0 1
13. Ravenna—Bari	0-0 x
14. Acireale—Pescara	1-1 x

Színek az öltözőkben

Különös tanulmányt adott közre az Angol Labdarúgó Szövetség (FA) magazinja. Az FA szakemberei azt vizsgálták, hogy a játékosok miként reagálnak az öltözőjük színére. Az eredmények meglepőek.

Ezek szerint a narancssárga és a sárga színű fal fokozza leginkább a futballisták akaraterejét és lelkesedését. A fekete és a barna viszont éppen az ellenkező hatást váltja ki: depressziót és fáradtságot okoz. A kék a kreativitást fokozza, a zöld nyugodtabbá, a piros pedig erőszakosabbá teszi a játékosokat.

„A HAJHULLÁST CSAK A PADLÓ ÁLLÍTHATJA MEG”

(amerikai humorista)

De azért próbálja ki még a CA-KOVAFÖLDET is!

A haj, a köröm és a bőr állapotának javítására, fog- és csonterősítésre

Kapható a patikákban, gyógynövényboltokban!

Forgalmazza: Fahrvitex Kft. Telefon/fax: 269-0197.